

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Ion Guzun

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Alexandru Bodrug în numele inculpatului Andrei Dubalari, avocatul Ghenadie Danciu în numele inculpatului Igor Denisov și avocatul Roman Medeleanu în numele inculpatului Eugeniu Poltorac, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui:

Dubalari Andrei Ivan, născut la 26 februarie 1984, domiciliat în mun. Chișinău, str. Voluntarilor 18/2, ap. 16;

Denisov Igori Victor, născut la 14 iunie 1977, domiciliat în r-nul Orhei, s. Susleni;

și

Poltorac Eugeniu Vladimir, născut la 04 decembrie 1954, domiciliat în mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă 25/9, ap. 20;

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 23.07.2012– 27.03.2014;*

- *instanța de apel: 14.05.2014- 20.05.2014;*

- *instanța de recurs: 23.02.2015- 05.05.2015.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 martie 2014 a fost încetat procesul penal împotriva lui Poltorac Eugeniu, Denisov Igori, Linsic Vladimir și Dubalari Andrei, învinuiți în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (3), 45, 190 alin. (5) Cod penal pe motiv că există circumstanțe care exclud

tragerea la răspundere penală - încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței.

Prin aceeași sentință, Nasaev Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal la 12 (doisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a exercita activități de administrare a bunurilor altor persoane pe un termen de 5 (cinci) ani.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, s-a adăugat parțial la pedeapsa stabilită prin noua sentință partea neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 18 mai 2011, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 15 (cincisprezece) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități de administrare a bunurilor altor persoane pe un termen de 5 (cinci) ani.

Acțiunea civilă a părților vătămate: Guneavaia Maria, Duca Ion, SRL "Bussines Invest Grup", Victor Ciobotărică și Stanislav Buza privind încasarea pagubei materiale a fost admisă și dispusă încasarea:

- în mod solidar, de la Denisov Igori și Nasaev Ruslan Hasan în beneficiul lui Guneavaia Maria prejudiciul material în sumă de 327 140 (trei sute douăzeci și șapte mii o sută patruzeci) lei;

- în mod solidar, de la Poltorac Eugeniu, Nasaev Ruslan Hasan și Lisnic Vladimir în beneficiul lui Duca Ion prejudiciul material în sumă de 201 418 (două sute unu mii patru sute optsprezece) lei 80 (optzeci) bani;

- în mod solidar, de la Dubalari Andrei și Nasaev Ruslan Hasan în folosul lui Victor Ciobotărică prejudiciul material în sumă de 253 350 (două sute cincizeci și trei mii trei sute cincizeci) lei;

- de la Nasaev Ruslan Hasan în beneficiul lui Stanislav Buza prejudiciul material în sumă de 43335 (patruzeci și trei mii trei sute treizeci și cinci) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Ruslan Nasaev, acționând cu intenție directă, având calitatea de organizator, prin participație complexă cu Valerii Covalschii, Vadim Bujor și Ion Pașa în calitate de organizatori, Igori Denisov, Eugeniu Poltorac, Vladimir Lisnic, Andrian Manolii și Andrei Dubalari în calitate de autori, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane în proporții deosebit de mari, a alcătuit un plan criminal bine chibzuit, cu repartizarea rolurilor între ei și a organizat săvârșirea infracțiunii de escrocherie în următoarele circumstanțe:

Ruslan Nasaev, acționând cu intenție directă, având calitatea de organizator, prin participație complexă cu Valerii Covalschii și Vadim Bujor în calitate de organizatori și Igori Denisov în calitate de autor, urmărind scopul dobândirii ilicite a

bunurilor altei persoane, la data de 08.07.2011, aproximativ la orele 15:00, aflându-se pe str. Albișoara 22/2, mun. Chișinău, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii unui contract de locațiune cu SC „Auto Grup Impex” SRL al automobilului de model „BMW-X5”, cu numărul de înmatriculare K EG 300, anul producerii 2006, a primit în folosință automobilul dat, după care obligațiile asumate în contractul nr. 002 din 08.07.2011 nu le-a respectat, însușind automobilul în cauză la preț de 20 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale al RM, constituie suma de 327 140 lei, cauzând astfel părții vătămate Maria Guneavaia o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, acționînd cu intenție directă, avînd calitatea de organizator, prin participație complexă cu Valerii Covalschii și Vadim Bujor în calitate de organizatori, Eugeniu Poltorac și Vladimir Lisnic în calitate de autori, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, la 02.06.2011, aproximativ la ora 20.00, aflîndu-se pe str. Ion Creangă 1, mun. Chișinău, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii unui contract de locațiune cu SRL „Prestigiu Design”, al automobilului de model „VW Passat B6”, cu numărul de înmatriculare K AP 501, anul producerii 2006, a achitat suma de 180 euro pentru locațiunea automobilului, primindu-1 în folosință, după care nu a respectat obligațiile asumate în contractul de locațiune a mijlocului de transport nr. 01 din 02.06.2011 încheiat între Vladimir Lisnic și administratorul SRL „Prestigiu Design” Ion Duca, dobîndind ilicit automobilul la prețul de 12 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a RM, din acea zi constituia suma de 201 418,8 lei, cauzînd astfel părții vătămate Ion Duca o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, acționînd cu intenție directă, avînd calitatea de organizator, prin participație complexă cu Valerii Covalschii și Vadim Bujor în calitate de organizatori și Ion Pașa în calitate de autor, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, la 09.04.2011, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii unui contract de locațiune cu SRL "Bussines Invest Grup", a automobilului de model „Toyota Camry”, cu numărul de înmatriculare K AD 625, numărul motorului 2AZ9089037, caroserie 4T1BE46K08U781998, a achitat suma de 110 euro și 200 lei pentru locațiunea automobilului, primindu-1 în folosință, după care nu a respectat obligațiile asumate în contractul de locațiune a mijlocului de transport nr. 0192 din 09.04.2011 încheiat între Sergiu Musteață și directorul SRL "Bussines Invest Grup" Alexandru Donici, însușind automobilul în cauză la preț de 14000 euro, care conform cursului oficial al BNM, la data comiterii infracțiunii constituia 236 290,6 lei, cauzînd astfel părții vătămate SRL "Bussines Invest Grup" o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, acționînd cu intenție directă, avînd calitatea de organizator, prin

participație complexă cu Valerii Covalschii, Vadim Bujor și Ion Pașa în calitate de organizatori și Andrian Manolii și Andrei Dubalari în calitate de autori, la 27.04.2011, în jurul orei 21:45. urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. A. Iulia 81/4, mun. Chișinău, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii unui contract de locațiune cu cet. Victor Ciobotărică a automobilului de model „CHRYSLER SEBRING” cu numărul de înmatriculare K AN 120, anul fabricării 2010, a achitat suma de 100 dolari SUA și 1000 lei pentru locațiune automobilului, primindu-1 în folosință, după care nu a respectat obligațiile asumate în contractul de locațiune a mijlocului de transport nr. 23 din 27.04.2011 încheiat cu Victor Cibotărică, ilegal însușind automobilul de model „CHRYSLER SEBRING” cu numărul de înmatriculare K AN 120, la preț de 15 000 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie echivalentul a 253 350 lei, cauzând astfel părții vătămate Victor Ciobotărică o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, acționând cu intenție directă, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, în perioada lunii septembrie a anului 2010, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul vânzării automobilului de model „BMW 525” cu numărul de înmatriculare A EF 076, în timp ce se afla în or. Rezina a însușit de la cet. Stanislav Buza automobilul menționat mai sus, după care a dispărut cu acesta într-o direcție necunoscută ilegal însușindu-, cauzând astfel părții vătămate Stanislav Buza o daună materială în proporții mari în sumă de 2700 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie echivalentul a 43 335 lei.

În total, Ruslan Nasaev a însușit de la părțile vătămate Guneavaia Maria, Duca Ion, SRL "Bussines Invest Grup", Victor Ciobotărică și Stanislav Buza bunuri materiale în sumă totală de 1 061 534, 4 lei.

Totodată, instanța de fond a menționat că de către organul de urmărire penală, au fost învinuiți:

Eugeniu Poltorac, care acționând cu intenție directă și avînd calitatea de autor, prin participație complexă cu Nasaev Ruslan, Valerii Covalschii și Vadim Bujor în calitate de organizatori, Vladimir Lisnic în calitate de autor, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la 02.06.2011, aproximativ orele 20.00, aflându-se pe str. Ion Creangă 1, mun. Chișinău, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii unui contract de locațiune cu SRL „Prestigiu Design”, al automobilului de model „VW Passat B6”, cu numărul de înmatriculare K AP 501, anul producerii 2006, a achitat suma de 180 euro pentru locațiunea automobilului, primindu-1 în folosință, după care nu a respectat obligațiile asumate în contractul de locațiune a mijlocului de transport nr. 01 din 02.06.2011 încheiat între Vladimir Lisnic și administratorul SRL „Prestigiu Design” Ion Duca, dobîndind ilicit automobilul la prețul de 12 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a RM, din

acea zi constituia suma de 201 418,8 lei, cauzând astfel părții vătămate Ion Duca o daună materială în proporții deosebit de mari.

Igori Denisov, acționând cu intenție directă, având calitatea de autor, prin participație complexă cu Ruslan Nasaev, Valerii Covalschii și Vadim Bujor în calitate de organizatori, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la data de 08.07.2011, aproximativ la orele 15.00, aflându-se pe str. Albișoara, 22/2, mun. Chișinău, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii unui contract de locațiune cu SC „Auto Grup Impex” SRL al automobilului de model „BMW-X5”, cu numărul de înmatriculare K EG 300, anul producerii 2006, a primit în folosință automobilul dat, după care obligațiile asumate în contractul nr. 002 din 08.07.2011 nu le-a respectat, însușind automobilul în cauză la preț de 20 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale al RM, constituie suma de 327 140 lei, cauzând astfel părții vătămate Maria Guneavaia o daună materială în proporții deosebit de mari.

Andrei Dubalari, acționând cu intenție directă, având calitatea de autor, prin participație complexă cu Nasaev Ruslan și Ion Pașa în calitate de organizatori și Andrian Manolii în calitate de autor, la data de 27.04.2011, în jurul orei 21:45, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. A. Iulia 81/4, mun. Chișinău, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii unui contract de locațiune cu Victor Ciobotărică a automobilului de model „CHRYSLER SEBRING” cu numărul de înmatriculare K AN 120, anul fabricării 2010, a achitat suma de 100 dolari SUA și 1000 lei pentru locațiune automobilului, primindu-l în folosință, după care nu a respectat obligațiile asumate în contractul de locațiune a mijlocului de transport nr. 23 din 27.04.2011 încheiat cu Victor Cibotărică, ilegal însușind automobilul de model „CHRYSLER SEBRING” cu numărul de înmatriculare K AN 120, la preț de 15 000 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie echivalentul a 253 350 lei, cauzând astfel părții vătămate Victor Ciobotărică o daună materială în proporții deosebit de mari. (f.d.106, vol. V).

Lisnic Vladimir, acționând cu intenție directă, având calitatea de autor, prin participație complexă cu Nasaev Ruslan, Valerii Covalschii și Vadim Bujor în calitate de organizatori, Eugeniu Poltorac în calitate de autor, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la data de 02.06.2011, aproximativ la orele 20:00, aflându-se pe str. Ion Creangă 1, mun. Chișinău, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii unui contract de locațiune cu SRL „Prestigiu Design”, al automobilului de model „VW Passat B6”, cu numărul de înmatriculare K AP 501, anul producerii 2006, a achitat suma de 180 euro pentru locațiunea automobilului, primindu-l în folosință, după care nu a respectat obligațiile asumate în contractul de locațiune a mijlocului de transport nr. 01 din 02.06.2011 încheiat între Vladimir

Lisnic și administratorul SRL „Prestigiu Design” Ion Duca, dobândind ilicit automobilul la prețul de 12 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a RM, din acea zi constituia suma de 201 418,8 lei, cauzând astfel părții vătămate Ion Duca o daună materială în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului Denisov Iori, avocatul Mancevschi Oleg în numele inculpatului Dubalari Andrei, avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Poltorac Eugeniu, avocatul Popa Paulian în numele inculpatului Dubalari Andrei, inculpatul Nasaev Ruslan și inculpatul Lisnic Vladimir.

3.1. *Procurorul* a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de încetarea procesului penal în privința lui Poltorac Eugeniu, Denisov Igori, Lesnic Vladimir și Dubalari Andrei și în partea stabilirii pedepsei lui Nasaev Ruslan, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Poltorac Eugeniu, Denisov Igori, Lesnic Vladimir și Dubalari Andrei să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 42 alin. (2), 45, 190 alin. (5) Cod penal la câte 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a exercita activități de administrare a bunurilor altor persoane pe un termen de câte 5 ani. Iar în privința lui Nasaev Ruslan să fie stabilită pedeapsă definitivă în baza art. 42 alin. (3), 45, 190 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal de 20 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități de administrare a bunurilor altor persoane pe un termen de 5 ani.

În susținerea apelului a invocat că, concluzia instanței de fond este greșită deoarece toți inculpații fără excepție au fost puși legal sub învinuire, existând probe suficiente și concludente în acest sens, ordonanțele de punere sub învinuire cuprind toate elementele obligatorii prevăzute la art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală. Atît în cadrul audierii în calitate de învinuiți cît și în timpul audierii în calitate de inculpați, chiar și la faza începerii cercetării judecătorești, după darea citirii a actului de învinuire Poltorac Eugeniu, Denisov Igori, Lisnic Vladimir și Dubalari Andrei au declarat că au făcut cunoștință cu învinuirea formulată, care le este clară.

La fel, incorect a menționat instanța că rechizitoriul este insuficient motivat sub aspectul informării cu privire la învinuirea înaintată lui Poltorac Eugeniu, Denisov Igori, Lisnic Vladimir și

Dubalari Andrei, deoarece rechizitoriul a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală, deoarece cuprinde informații despre faptele și persoanele în privința cărora s-a efectuat urmărirea penală, analiza probelor care confirmă faptele și vinovăția învinuiților în cauză, sunt descrise declarațiile învinuiților făcute în apărarea sa, circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea învinuiților prevăzute de art. art. 76-77 din Codul penal, date cu privire la persoana învinuiților și formularea învinuirii care li se incriminează cu încadrarea juridică a acțiunilor lor și mențiunea despre trimiterea dosarului în adresa Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău competentă să examineze prezenta cauză penală. Analiza probelor efectuată în rechizitoriu este concretă, în ordinea episoadelor de învinuire formulate învinuiților. Procurorul a constatat, că nu există de facto sau de jure încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, nefiind aplicabile în acest caz prevederile art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, cu privire la nulitatea rechizitoriului.

Astfel, nici unul din argumentele instanței de judecată invocate la încetarea procesului penal în privința inculpaților Poltorac Eugeniu, Denisov Igori, Lisnic Vladimir și Dubalari Andrei, nu corespunde realității, fiind neîntemeiate, iar în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția acestora de săvârșirea infracțiunii incriminate, pentru care fapt urmează a fi recunoscuți culpabili și trași la răspundere penală.

La fel, acuzarea a considerat că pedeapsa aplicată inculpatului Ruslan Nasaev este prea blândă în coraport cu caracterul și numărul infracțiunilor comise de către ultimul, și anume comiterea a 5 episoade de escrocherie în proporții deosebit de mari, calificate conform prevederilor art. 190 alin. (5) Cod penal, care este o infracțiune deosebit de gravă, rolul de organizator al inculpatului la comiterea tuturor episoadelor, personalitatea inculpatului, care anterior a fost de multiple ori judecat, fiind în stare de recidivă periculoasă, de circumstanțele agravante stabilite la comiterea infracțiunii, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară și pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, săvârșirea infracțiunii prin participație complexă și lipsa circumstanțelor atenuante.

3.2. *Avocatul Danciuc Ghenadie* a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Denisov Igori,

din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și încetarea procesului penal în baza art. 391 alin.(1), pct.6) Cod de procedură penală iar acțiunea civilă să fie lăsată fără soluționare.

În susținerea apelului a invocat că procurorul nu a prezentat în instanța de judecată careva probe în susținerea învinuirii înaintate lui Denisov Igori, în rechizitoriu fiind indicate doar probele în privința lui Nasaev Ruslan, însă aceasta nu a împiedicat instanța de a constata în partea motivantă că Denisov Igori este vinovat de comiterea infracțiunii, în acest caz sentința nu este motivată. Ulterior, în dispozitivul sentinței se indică că acțiunea civilă se admite, Denisov Igori fiind obligat să achite solidar prejudiciul cauzat prin infracțiune. Procesul penal a fost încetat din motivul încălcărilor procesuale depistate, însă necătînd la aceasta în partea motivantă a sentinței instanța se contrazice afirmînd că Denisov a săvîrșit infracțiunea împreună cu Nasaev Ruslan, ceea ce a servit temei ilegal de admitere a acțiunii civile.

Totodată, în cadrul urmăririi penale, cît și cercetări judecătorești s-a stabilit că acuzarea înaintată lui Denisov Igor este bazată pe presupuneri, precum că inculpatul a avut scopul săvîrșirii infracțiunii prin participație complexă, că prin abuz de încredere și înșelăciune a însușit bunurile unei alte persoane.

Fapta lui Denisov Igor nu întrunește elementele infracțiunii deoarece nu se circumscrie infracțiunii de escrocherie, lipsește intenția criminală care constă în însușirea bunurilor altei persoane. Denisov Igori nu putea să acționeze în determentul său, deoarece purta răspundere materială pentru automobilul închiriat pe care trebuia să-l restituie proprietarului în termen, însă și-a năsocotit obligarea asumată pentru că a fost deposedat de automobilul închiriat de către alte persoane prin abuz de încredere și înșelăciune.

În acest proces penal între partea vătămată și Denisov Igori există doar un raport juridic civil, din care motiv inculpatului i-a fost înaintată acțiune civilă.

Învinuirea înaintată lui Denisov Igor contravine prevederilor Convenției Europene cu privire la drepturile și libertățile omului și practicii CEDO, art. 1, protocolul nr. 4 la Convenția Europeană, care prevede că nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală.

Prin recunoașterea acțiunilor lui Denisov Igori ca infracționale instanța a reușit să admită acțiunea civilă a părții vătămate. Astfel,

instanța de judecată în acest caz trebuia să se expună referitor la lipsa elementelor componente de infracțiune în acțiunile lui Denisov Igori și să aplice prevederile art. 255 Cod de procedură penală.

3.3. *Avocatul Mancevschi Oleg* a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Dubalari Andrei, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea apelului avocatul și-a exprimat dezacordul cu considerentele sentinței, precum că probele puse la baza sentinței de condamnare nu dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, deoarece în cauză nu au fost întrunite elementele infracțiunii și acuzarea a încălcat principiul interzicerii discriminării.

3.4. *Avocatul Medeleanu Roman* a solicitat casarea sentinței atacate și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Poltorac Eugeniu, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea apelului a invocat că în cauză lipsește temeiul juridic al răspunderii penale - fapta inculpatului Poltorac Eugeniu nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, iar probele puse la baza sentinței de condamnare nu dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate și solicită să fie dată o nouă apreciere probelor cercetate în instanța de judecată.

3.5. *Avocatul Popa Paulian* a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Dubalari Andrei, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii, iar acțiunea civilă să fie lăsată fără soluționare.

În susținerea apelului a invocat că de către procuror nu au fost prezentate în instanța de judecată careva probe în susținerea învinuirii înaintate lui Dubalari Andrei, în rechizitoriu fiind indicate doar probele în privința lui Nasaev Ruslan. Neglijând această circumstanță instanța de judecată a constatat în partea motivantă a sentinței că, Dubalari Andrei este vinovat de comiterea infracțiunii de care a fost învinuit, astfel sentința pronunțată în privința lui Dubalari Andrei nefiind motivată de către instanța de judecată, ca ulterior în dispozitivul sentinței instanța de judecată să dispună, că acțiunea civilă a părții vătămate Ciubotărică Victor se admite, Dubalari Andrei fiind obligat să achite solidar cu Nasaev Ruslan prejudiciul material cauzat prin infracțiune, în final procesul penal în privința lui Dubalari Andrei fiind

încetat din motivul gravelor încălcări procesuale depistate.

Cu toate că instanța de judecată a încetat procesul penal din motive care se reduc la lipsa probelor care-l învinuiesc pe Dubalari Andrei, totuși în partea motivantă a sentinței instanța de judecată se contrazice afirmînd că Dubalari Andrei a comis infracțiunea împreună cu Nasaev Ruslan, astfel admiterea acțiunii în partea încasării prejudicului material cauzat în mod solidar de la Dubalari Andrei și Nasaev Ruslan fiind ilegală. De către instanța de judecată a fost neglijată prezumția de nevinovăție stipulată la art. 8 CPP care prevede că persoana acuzată de săvîrșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească definitivă de condamnare, nimeni nefiind obligat să dovedească nevinovăția sa.

Din acest motiv apărarea a considerat că în cazul în care lipsesc probele despre vinovăția lui Dubalari Andrei în comiterea infracțiunii de care a fost învinuit, instanța urma să constate că fapta acestuia nu întrunește elementele componenței de infracțiune.

Atît în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că învinuirea înaintată lui Dubalari Andrei precum că aceasta a avut scopul comiterii infracțiunii prin participație complexă, că prin abuz de încredere și înșelăciune a însușit bunurile (automobilul) unei alte persoane este bazată pe presupuneri. Fapta lui Dubalari Andrei nu întrunește elementele infracțiunii deoarece nu se circumscrie infracțiunii de excrocherie, lipsește intenția criminală și anume în însușirea bunurilor altei persoane.

3.6. *Inculpatul Nasaev Ruslan* a solicitat casarea parțial a sentinței atacate, în partea pedepsei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă.

În susținerea apelului a invocat că prima instanță la aplicarea pedepsei inculpatului Nasaev nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, astfel fiindu-i aplicată o pedeapsă prea aspră. La fel, a invocat că prima instanță nu a inclus în termenul pedepsei aplicate durata deținerii în stare de arest de 2 ani și 9 luni.

3.7. *Inculpatul Lisnic Vladimir* a solicitat casarea sentinței atacate și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru

prima instanță, prin care să fie achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii imputate, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea apelului a invocat că probele puse la baza sentinței de condamnare nu dovedesc vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii imputate și că incorect s-a dat soluția în privința lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocați și de către inculpați.

A fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința instanței de fond în partea încetării procesului penal privindu-i pe Poltorac Eugeniu, Denisov Igori, Lisnic Vladimir și Dubalari Andrei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care:

Poltorac Eugeniu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (2), 45, 190 alin. (5) Cod penal la 10 (zece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități de administrare a bunurilor persoanei pe termen de 5 (cinci) ani, termenul executării pedepsei urmînd a fi calculat din ziua reținerii.

Denisov Igori a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (2), 45, 190 alin. (5) Cod penal la 10 (zece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități de administrare a bunurilor persoanei pe termen de 5 (cinci) ani;

Lisnic Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (2), 45, 190 alin. (5) Cod penal la 10 (zece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități de administrare a bunurilor persoanei pe termen de 5 (cinci) ani.

Dubalari Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (2), 45, 190 alin. (5) Cod penal la 10 (zece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități de administrare a bunurilor persoanei pe termen de 5 (cinci) ani.

Termenul executării pedepsei inculpaților Denisov Igori și Dubalari Andrei se calculează din data pronunțării deciziei - 17 noiembrie 2014, luîndu-i sub strajă din sala de judecată.

În termenul pedepsei stabilite lui Nasaev Ruslan a fost inclusă durata reținerii și arestării preventive din 07 decembrie 2011 pînă în ziua pronunțării deciziei.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Instanța de apel verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, precum și probelor administrate și

cercetate suplimentar în ședința de judecată în apel, a constatat:

Inculpatul Poltorac Eugeniu, acționând cu intenție directă, având calitatea de autor, prin participație complexă cu Nasaev Ruslan și alte două persoane privitor la care este disjunctă cauza penală, în calitate de organizatori, precum și cu Lisnic Vladimir, în calitate de autor, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la 02.06.2011, aproximativ la orele 20.00, aflându-se pe str. Ion Creangă 1, mun. Chișinău, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii unui contract de locațiune cu SRL „Prestigiu Design”, al automobilului de model „VW Passat B6”, cu numărul de înmatriculare K AP 501, anul producerii 2006, a achitat suma de 180 euro pentru locațiunea automobilului, primindu-l în folosință, după care nu a respectat obligațiile asumate în contractul de locațiune a mijlocului de transport nr. 01 din 02.06.2011 încheiat între Vladimir Lisnic și administratorul SRL „Prestigiu Design” Ion Duca, dobândind ilicit automobilul la prețul de 12 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a RM, din acea zi constituia suma de 201 418,8 lei, cauzând în asemenea mod, părții vătămate Ion Duca o daună materială în proporții deosebit de mari.

Inculpatul Denisov Igori, acționând cu intenție directă, având calitatea de autor, prin participație complexă cu Ruslan Nasaev și alte două persoane privitor la care este disjunctă cauza penală, în calitate de organizatori, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la 08.07.2011, aproximativ la orele 15.00, aflându-se pe str. Albișoara, 22/2, mun. Chișinău, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii unui contract de locațiune cu SC „Auto Grup Impex” SRL al automobilului de model „BMW-X5”, cu numărul de înmatriculare K EG 300, anul producerii 2006, a primit în folosință automobilul dat, după care obligațiile asumate în contractul nr. 002 din 08.07.2011 nu le-a respectat, însușind automobilul în cauză la preț de 20 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale al RM, constituie suma de 327 140 lei, cauzând în asemenea mod, părții vătămate Maria Guneavaia o daună materială în proporții deosebit de mari.

Inculpatul Lisnic Vladimir, acționând cu intenție directă, având calitatea de autor, prin participație complexă cu Nasaev Ruslan și alte două persoane privitor la care este disjunctă cauza penală, în calitate de organizatori, precum și cu Poltorac Eugeniu în calitate de autor, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la 02.06.2011, aproximativ la ora 20.00, aflându-se pe str. Ion Creangă 1, mun. Chișinău, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii unui contract de locațiune cu SRL „Prestigiu Design”, al automobilului de model „VW Passat B6”, cu numărul de înmatriculare K AP 501, anul producerii 2006, a achitat suma de 180 euro pentru locațiunea automobilului, primindu-l în folosință, după care nu a respectat obligațiile asumate în contractul de locațiune a mijlocului de transport nr. 01 din

02.06.2011 încheiat între Vladimir Lisnic și administratorul SRL „Prestigiu Design” Ion Duca, dobândind ilicit automobilul la prețul de 12 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a RM, din acea zi constituia suma de 201 418,8 lei, cauzând, în asemenea mod, părții vătămate Ion Duca o daună materială în proporții deosebit de mari

Inculpatul Dubalari Andrei, acționând cu intenție directă, având calitatea de autor, prin participație complexă cu Nasaev Ruslan și o persoană privitor la care este disjunctă cauza penală, în calitate de organizatori, precum și o persoană privitor la care este disjunctă cauza penală, în calitate de autor, la 27.04.2011, în jurul orei 21.45, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. A. Iulia 81/4, mun. Chișinău, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii unui contract de locațiune cu cet. Victor Ciobotărică a automobilului de model „CHRYSLER SEBRING” cu numărul de înmatriculare K AN 120, anul fabricării 2010, a achitat suma de 100 dolari SUA și 1000 lei pentru locațiune automobilului, primindu-l în folosință, după care nu a respectat obligațiile asumate în contractul de locațiune a mijlocului de transport nr. 23 din 27.04.2011 încheiat cu Victor Cibotărică, ilegal însușind automobilul de model „CHRYSLER SEBRING” cu numărul de înmatriculare K AN 120, la preț de 15 000 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie echivalentul a 253 350 lei, cauzând în asemenea mod, părții vătămate Victor Ciobotărică o daună materială în proporții deosebit de mari.

Colegiul penal a cercetat suplimentar și a verificat probele materiale examinate în ședința de judecată în fond și a relatat că acestea sunt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Fiecare probă este apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Conform art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a dat o nouă apreciere probelor administrate în cauză și a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpaților Poltorac Eugeniu, Denisov Igori, Lisnic Vladimir și Dubalari Andrei în săvârșirea faptei infracționale constatate.

S-a constatat cu certitudine, că fapta inculpaților conține latura subiectivă a infracțiunii imputate, adică, urmărind scopul de cupiditate, la momentul primirii automobilelor de la părțile vătămate, asumându-și un angajament declarativ și fictiv, inculpații aveau intenția să le sustragă ilicit, ceea ce au și făcut.

La fel, fapta inculpaților conține latura obiectivă a infracțiunii imputate, adică se constată cu desăvârșire înșelăciunea, că inculpații, sub pretextul încheierii unor contracte de locațiune cu părțile vătămate, au prezentat vădit fals realitatea, au ascuns faptele și circumstanțele care trebuiau comunicate în cazul săvârșirii cu bună-

credință și în conformitate cu legea a tranzacției. Automobilele, dobândite ilicit, au o valoare, care conform art. 126 Cod penal, reprezintă proporții deosebit de mari.

Versiunea inculpaților privitor la nerecunoașterea vinovăției de săvârșirea infracțiunii imputate nu are acoperire probatorie și urmărește scopul de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

În cazurile examinate nu se constată raporturi de natură juridică civilă, de vreme ce împrejurările stabilite coroborate la acțiunile inculpaților conduc la concluzia certă, că inculpații încă la momentul intrării în posesia automobilelor aveau drept scop însușirea lor și nu aveau de gând să îndeplinească angajamentul asumat.

Se evidențiază că pînă în prezent, automobilele însușite, sub pretextul încheierii unui contract de locațiune, n-au fost restituite proprietarului fapt ce confirmă prezența raporturilor de natură juridică penală dintre inculpați, pe de o parte, și părțile vătămate, pe de altă parte.

Inculpații Poltorac Eugeniu, Denisov Igori, Lisnic Vladimir și Dubalari Andrei, în baza unei legături subiective cu acțiuni de executare, au contribuit, în mod nemijlocit, la deposedarea părților vătămate de automobilele ce le aparțineau, acțiuni organizate și dirijate de inculpatul Nasaev Ruslan și de alte persoane privitor la care sunt disjuncte cauzele penale, astfel existînd o cooperare intenționată la săvârșirea escrocheriei imputate acestora.

Totodată, instanța de apel a calificat faptele reținute în sarcina inculpaților în baza art. 42 alin. (2), 45, 190 alin. (5) Cod penal: participație complexă, în calitate de autori, la comiterea escrocheriei, adică la dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari.

Soluționînd chestiunea cu privire la pedeapsă pentru săvârșirea infracțiunii de către inculpați, instanța de apel a luat în considerație prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Inculpații anterior au fost condamnați, se caracterizează negativ, prejudiciul produs prin infracțiune nu este reparat, infracțiunea săvârșită se clasifică, conform art. 16 Cod penal ca fiind deosebit de gravă.

Ținînd cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpaților, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lor, de scopul de prevenire a fenomenului infracțional în societate s-a considerat că este rațional și rezonabil să fie aplicată pedeapsa cu închisoare în limitele prevăzute de sancțiunea art. 190 alin. (5) Cod penal.

Din considerentele enunțate, au fost apreciate ca neîntemeiate concluziile primei instanțe ce au condus la încetarea procesului din motivul, că există

circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Motivarea soluției în partea încetării procesului penal pentru că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală este bazată pe interpretarea eronată a legii procesual - penale, astfel încât sentința este ilegală și neîntemeiată în partea respectivă, deoarece:

- ordonanțele de învinuire sunt întocmite în conformitate cu prevederile art. 281 Cod de procedură penală, fiind înaintată acuizarea învinuiților în conformitate cu prevederile art. 282 Cod de procedură penală.

- rechizitoriul este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală, fiind confirmat în conformitate cu prevederile art. 296/2 Cod de procedură penală și trimis în judecată în conformitate cu prevederile articolului 297 Cod de procedură penală.

- rechizitoriul și ordonanța de învinuire cuprinde informații despre fapta reținută în sarcina inculpaților de către organul de urmărire penală, analiza probelor care confirmă fapta și vinovăția inculpaților, formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, precum și alte elemente definitorii acestor acte procedurale.

Totodată, de către instanța de apel s-a remarcat faptul că în procesele – verbale privind prezentarea materialelor de urmărire penală nu există obiecții la rechizitoriu și la ordonanța de învinuire.

Urmărirea penală s-a desfășurat în condițiile legii și nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale, în special - rechizitoriul și ordonanța de învinuire ce-i vizează pe inculpații Poltorac Eugeniu, Denisov Igori, Lisnic Vladimir și Dubalari Andrei.

De asemenea, instanța de apel a menționat că motivele invocate cu privire la achitarea inculpaților nu sunt argumentate de vreme ce nu sunt susținute prin probatoriul administrat în cauză și sunt înlăturate prin considerentele relevate în pct. pct. 15 – 22.

Referitor la motivele invocate în apelul inculpatului Nasaev Ruslan, ce vizează pedeapsa aplicată, de către instanța de apel au fost apreciate ca fiind nefondate, iar pedeapsa aplicată este în limitele legii și astfel nu există temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde.

Acțiunea civilă a fost soluționată conform prevederilor art. 387 Cod de procedură penală, prima instanță corect apreciind că sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de părțile vătămate, astfel fiind motivată soluția privind admiterea acțiunii civile și încasarea de la inculpați a cuantumului despăgubirilor cuvenite.

În context, s-a apreciat ca fiind corect stabilită mărimea cuantumului încasat de la inculpați în beneficiul părților vătămate, aceasta fiind comensurabilă cu prejudiciul material produs prin infracțiune.

5. Împotriva hotărîrilor menționate au declarat recursuri ordinare avocatul Bodrug Alexandru în numele lui Dubalari Andrei, avocatul Danciuc Ghenadie în numele lui Denisov Igori și avocatul Medeleanu Roman în numele lui Poltorac Eugeniu,

În privința inculpaților Lisnic Vladimir și Nasaev Ruslan deciziile nominalizate cu recurs ordinar nu se contestă.

5.1. *Avocatul Bodrug Alexandru* își motivează recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală. Solicită casarea hotărîrilor pronunțate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința lui Dubalari Andrei, pe motiv că instanța de apel nu a analizat declarațiile lui Pasa Ion și nu a luat în considerație declarațiile lui Manole A., care a menționat că Dubalari era în stare de ebrietate și la rugămintea sa a închiriat automobilul pe numele acestuia, iar banii au fost transmiși tot de către dînsul și tot el a fost cel care s-a urcat la volanul automobilului, deoarece Dubalari era în stare de ebrietate.

De asemenea, instanța de apel, conform opiniei avocatului, nu s-a expus asupra motivelor indicate în apelul avocatului Popa Paulian în numele lui Dubalari Andrei prin care s-a solicitat achitarea acestuia și nu au fost verificate toate circumstanțele cauzei penale, mai mult ca atît, la baza deciziei de condamnare au fost puse probe care nu au fost administrate în instanța de apel.

Referitor la rechizitoriul înaintat lui Dubalari Andrei, apărarea susține că acesta a fost întocmit cu grave încălcări a prevederilor art. 296-297 Cod de procedură penală, deoarece raportul juridic stabilit între inculpat și partea vătămată poartă răspundere juridică contractuală și nu cea penală cum a apreciat acuzatorul de stat.

5.2. *Avocatul Danciuc Ghenadie*, invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 10) și 11) Cod de procedură penală. Solicită casarea sentinței și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința lui Denisov Igori, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, sau încetarea procesului penal pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală - încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței. Acțiunea civilă a părților vătămate să fie lăsată fără examinare.

În motivarea recursului, avocatul indică că în instanța de apel cauza s-a examinat în lipsa părții vătămate, iar la materialele cauzei lipsește dovada despre citarea legală a acesteia și instanța nu a consultat opinia părților privind examinarea apelului în lipsa ei, or conform procesului-verbal al ședinței de judecată partea

vătămată era plecată peste hotarele R. Moldova, prin ce a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța.

Recurentul a precizat că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată și a descriptivului deciziei, instanța de apel:

- a constatat eronat fapta criminală indicând că dauna cauzată prin infracțiune este de 20000 euro, însă reieșind din declarația din prima instanță a părții vătămate, valoarea automobilului este în sumă de 18000 euro;

- nu a verificat toate probele administrate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată cu consemnarea în procesul verbal;

- a admis ilegal probele acuzatorului de stat care nu au fost incluse în actul de sesizare a instanței, în rechizitoriu sau cererea de apel și referitor la care nu s-a solicitat prezentarea suplimentară a probelor în instanța de judecată de către procuror privind învinuirea lui Denisov Igor;

- a fost respinsă declarația inculpatului Denisov, fără a da o apreciere separată fiecărei probe, inclusiv declarațiile părții vătămate, a martorilor și a probelor scrise;

- instanța de apel prematur a adoptat soluția privind condamnarea făcând trimitere la probele din dosar acumulate în ședințele de judecată a primei instanțe, fără a audia părțile pe viu, iar conform art. 314 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța este obligată ca în cursul judecării cauzei să cerceteze nemijlocit probele prezentate de părți sau administrate la cererea acestora, inclusiv să audieze inculpații, părțile vătămate și martorii.

În opinia recurentului, circumstanțele expuse atestă că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția.

Totodată, în acțiunile lui Denisov nu se conține latura subiectivă a infracțiunii incriminate, adică intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, chiar dacă acesta nu și-a onorat obligația contractuală de a restitui automobilul la expirarea termenului chiriei odată ce nu s-a probat existența și a laturii obiective a infracțiunii incriminate care se realizează prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a luat în considerație prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, or, în decizie sunt specificate criteriile generale de individualizare a pedepsei constatate și lipsește constatarea și analiza privind existența sau lipsa circumstanțelor atenuante și agravante.

Mai mult ca atât, avocatul consideră că sentința instanței de fond este legală și întemeiată în ceea ce privește constatarea că rechizitoriul nu conține probele și analiza probelor care confirmă vinovăția inculpatului Denisov Igori, fiind indicate probele numai în privința unei singure persoane – Nasaev Ruslan.

Referitor la acțiunea civilă, recurentul consideră că instanța da fond dacă a încetat procesul penal trebuia să aplice art. 225 alin. (4) Cod de procedură penală care prevede că instanța de judecată lasă acțiunea civilă fără soluționare în procesul penal în cazul adoptării sentinței de încetare sau achitare din motivul lipsei componentei de infracțiune sau puteau fi aplicate prevederile art. 387 Cod penal.

5.3. *Avocatul Medeleanu Roman*, în recursul său invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală. Solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului, avocatul indică că instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar în cazul dat nu este demonstrată vinovăția inculpatului Poltorac Eugeniu în comiterea infracțiunii incriminate. Totodată, nu a fost probată existența laturii subiective și a laturii obiective ca elemente obligatorii a componentei de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, iar procurorul nu a prezentat careva probe pertinente și concludente care ar proba că Poltorac ar fi dobândit prin înșelăciune și abuz de încredere automobilul de model „VW Passat B6”.

Mai mult ca atât, nu au fost luate în considerație declarațiile părții vătămate Duca Ion, care a menționat că contractul de locațiune a automobilului a fost încheiat de Lisnic Vladimir, iar inculpatul Poltorac a fost dus în eroare de către Nasaev Ruslan.

6. Asupra recursurilor declarate procurorul a depus referință, prin care s-a expus pentru respingerea acestora, deoarece motivele invocate au fost cercetate minuțios în instanța de apel și materialele cauzei dovedesc legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului și condamnarea lui Poltorac Eugeniu, Denisov Igori și Dubalari Andrei, iar careva motive care ar duce la casarea deciziei instanței de apel recurenții nu au invocat.

7. Judecând recursurile ordinare și verificând legalitatea hotărîrilor atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, *judecînd recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.*

În acest context, Colegiul penal lărgit lecturînd textele recursurilor ordinare declarate de avocați în numele inculpaților, constată că titularii dreptului de recurs invocă practic aceleași motive și își întemeiază cererile, în drept, inclusiv și pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, de aceea, instanța de recurs se va expune concomitent asupra celor trei recursuri în ceea ce privește erorile menționate.

Astfel, Colegiul lărgit reiterează că pct. 6) menționat, stipulează că *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Verificînd argumentele recursurilor, în raport cu actele cauzei și decizia instanței de apel, Colegiul constată că, instanța și-a motivat decizia în conformitate cu exigențele stipulate exhaustiv în art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de procuror.

Așadar, conform art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

La fel, Colegiul lărgit reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungînd la concluzia corectă că sentința urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi soluții în acest aspect, care este expusă desfășurat și argumentat în pct. 4.1. din prezenta decizie.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de procuror precum și de avocați în apeluri, specificînd motivele pe care și-a întemeiat

soluția adoptată, la caz, de respingere a apelurilor avocaților în numele inculpaților și de admitere a apelului declarat de procuror, pronunțând o nouă soluție.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurenților privitor la cele invocate precum că instanța de apel a adoptat o decizie ilegală în privința lui Dubalari Andrei, Denisov Igori și Poltorac Egeniu.

Colegiul penal al instanței de apel a ajuns la concluzia corectă că probele cercetate, coroborând între ele, formează un ansamblu probatoriu prin care evident se dovedește vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii imputate.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de recurenți în cererile de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, conform jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Totodată, Colegiul lărgit menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării recercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 42 alin. (2), 45, 190 alin. (5) Cod penal, potrivit căreia Dubalari Andrei, Denisov Igori și Poltorac Eugeniu au fost recunoscuți vinovați și condamnați.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o reapreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța de recurs respinge argumentul avocatului Danciuc Ghenadie precum că instanța de apel a adoptat soluția de condamnare doar în baza probelor acumulate în ședințele instanței de fond, fără a audia părțile în proces pe viu. Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată, în cadrul judecării apelurilor în instanța de apel inculpații au fost audiați, declarațiile lor sunt anexate la materialele cauzei și

consemnate în procesul-verbal și decizia instanței de apel, iar conform procesului-verbal al ședinței de judecată (f. d. 42 Vol. VI), la solicitarea avocatului Danciuc au fost verificate și citite declarațiile părților vătămate date în instanța de fond, careva cereri sau demersuri nefiind înaintate și la întrebarea instanței privind posibilitatea încheierii cercetării judecătorești, tot același avocat a considerat-o posibilă.

Astfel, instanța consideră că temeiul invocat de avocatul Danciuc Ghenadie este neîntemeiat și declarativ, lipsit de suport probatoriu.

La fel, Colegiul lărgit reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor administrate la caz, ajungînd la concluzia că sentința atacată prin care a fost încetat procesul penal urmează a fi casată, cu încadrarea acțiunilor inculpaților în baza art. 42 alin. (2), 45, 190 alin. (5) Cod penal.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de procuror și de către apărători în numele inculpaților, specificînd motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de admitere a apelului, casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpații au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 42 alin. (2), 45, 190 alin. (5) Cod penal la 10 (zece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități de administrare a bunurilor persoanei pe termen de 5 (cinci) ani fiecare.

Referitor la pretinsa încălcare a *pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală*, care stipulează că, *hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii*; Colegiul reiterează că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurenți.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

La caz, se constată că instanța de apel a cercetat toate probele administrate în cauză și le-a dat o apreciere obiectivă, care în ansamblul, au confirmat vinovăția inculpaților de cele imputate. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie a fost analizată minuțios în textul prezentei decizii și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Deși inculpații pe întreg procesul penal au avut o poziție unică de nerecunoaștere a vinei în cele incriminate, instanța de apel întemeiat a conchis că aceasta nu generează achitarea acestora precum s-a solicitat în cererile de apel și recurs, or în cursul judecării cauzei în apel au fost prezentate probe care înlătură orice dubiul judiciar și dovedesc cu certitudine vinovăția lor în cele imputate. Versiunea inculpaților este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice. Pe parcursul examinării cauzei în instanțele de judecată a fost stabilit cu certitudine că acțiunile lui Dubalari Andrei, Denisov Igori și Poltorac Eugeniu întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 42 alin. (2), 45, 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, în opinia Colegiului, instanța de apel, contrar concluziei instanței de fond care a încetat procesul penal pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală - încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, întemeiat a constatat că inculpații Dubalari Andrei, Poltorac Eugeniu și Denisov Igori, în baza unei legături subiective cu acțiuni de executare, au contribuit în mod nemijlocit, la deposedarea părților vătămate de automobilele ce le aparțineau și în așa mod, corect au fost încadrate acțiunile acestora în baza art. 42 alin. (2), 45, 190 alin. (5) Cod penal - participație complexă, în calitate de autori, la comiterea escrocheriei, adică la dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune săvârșită de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari, deoarece, automobilele dobândite au o valoare, care conform art. 126 Cod penal, reprezintă proporții deosebit de mari.

Această concluzie a instanței de apel rezultă din faptul că în acțiunile inculpaților se face prezentă latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii incriminate.

Latura obiectivă se manifestată prin dobândirea ilicită a automobilelor altor persoane și anume prin înșelăciune, ducând astfel părțile vătămate în eroare prin încheierea contractelor de locațiune a mijloacelor de transport (f. d. 35-37, 113-114 Vol. I; f. d. 79-80, 128-131 Vol. II).

Latura subiectivă a infracțiunii incriminate se manifestă prin vinovăție în forma intenției directe, dat fiind că făptuitorii au acționat în mod fraudulos în scopul dobândirii, pentru sine sau pentru altul, a unei valori materiale străine.

Astfel, în urma celor expuse, Colegiul consideră că instanța de apel just a considerat că există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor și ca urmare constatând ca fiind dovedită vinovăția inculpaților în săvârșirea faptei infracționale constatate.

Instanța de apel a soluționat cazul examinând toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. La aprecierea probelor judecătorii sunt

independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți, în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare, de achitare sau de încetare.

Astfel, Colegiul menționează că instanța de apel, făcînd uz de dreptul de a verifica legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin efectuarea atît a unei aprecieri proprii asupra veridicității fiecărui mijloc de probă în parte, cît și a unei aprecieri de ansamblu a concluziei finale dedusă din totalitatea probelor administrate, și-a format o convingere intimă, proprie cu privire la vinovăția inculpaților, deducînd oportunitatea unei soluții de recunoaștere a lui Dubalari Andrei, Denisov Igori și Poltorac Eugeniu vinovați și condamnați în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 45, 190 alin. (5) Cod penal.

În concluzie, Colegiul atestă că, criticele recurenților referitoare la greșita condamnare a inculpaților, sub aspectul săvîrșirii infracțiunii imputate, nu sunt întemeiate și nu pot determina adoptarea unei soluții contrare celei adoptate de instanța de apel.

Colegiul penal apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și ca urmare anume instanța de apel este cea care a procedat la o legală încadrare juridică, fiind stabilită o corectă determinare și constatare a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite de Dubalari Andrei, Denisov Igori și Poltorac Eugeniu și semnele componente de infracțiune prevăzute de art. 42 alin. (2), 45, 190 alin. (5) Cod penal deoarece infracțiunea a fost săvîrșită în mod nemijlocit de mai mulți autori, contribuția cărora constă în comiterea acțiunii sau inacțiunii care constituie latura obiectivă a infracțiunii.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă, adică dobîndirea ilicită a automobilelor prin înșelăciune și urmarea imediată, exprimată prin prejudiciile cauzate.

Ca urmare, Colegiul penal consideră că nu este incident cazul de casare prevăzut de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către recurenți.

Referitor la pretinsa încălcare invocată de avocatul Bodrug Alexandru, precum că rechizitoriul a fost întocmit cu grave încălcări contrar prevederilor art. 296-297 Cod de procedură penală deoarece între părți s-a stabilit un raport juridic contractual, iar Dubalari Andrei trebuia să poarte răspundere juridică contractuală și nu penală, Colegiul lărgit menționează că:

În urma cercetării judecătorești, de către instanța de apel corect s-a semnalat că nu s-a constatat raporturi de natură juridică civilă, odată ce împrejurările stabilite

sunt în coroborare cu acțiunile inculpatului Dubalari și duc la concluzia că la momentul intrării în posesia automobilelor avea drept scop de însușire a bunurilor altei persoane și nu avea de gând să îndeplinească angajamentul asumat prin contractele încheiate. Totodată, automobilele însușite nu au fost restituite proprietarilor, fapt ce confirmă prezența raporturilor de natură juridică penală dintre inculpați și părțile vătămate.

Tot aici, instanța se va expune întru menținerea soluției instanței de apel prin care a casat sentința instanței de fond, ca fiind una nefondată și neîntemeiată, pe motiv că nu există circumstanțe care ar exclude tragerea inculpaților la răspundere penală, deoarece acțiunile organului de urmărire penală sunt legale și ordonanțele prin care au fost recunoscuți în calitate de învinuiți corespund prevederilor art. 281, 282 Cod de procedură penală, iar rechizitoriul este întocmit în conformitate cu art. 296 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, instanța menționează că conform proceselor-verbale de prezentare a materialelor de urmărire penală în privința lui Denisov Igori și Poltorac Eugeniu, careva cereri sau obiecții nu au fost înaintate de către aceștia sau avocații lor (f. d. 196, 198 Vol. III), iar conform procesului-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală în privința lui Dubalari Andrei, avocatul O. Mancevschi a indicat că la urmărirea penală nu a fost dovedit faptul participării invinuitului Dubalari în săvârșirea faptelor încriminate și dînsul urmează a fi scos de sub urmărirea penală, însă prin ordonanța procurorului din 31.05.2012, cererea avocatului a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Un alt temei invocat de avocatul Danciuc Ghenadie în recursul său, este pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci cînd cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate.*

În argumentarea acestei erori comise de către instanța de apel, recurentul invocă faptul că instanța de apel a examinat cauza în lipsa părții vătămate, iar la materialele cauzei lipsește dovada citării legale a acesteia și instanța nu a consultat opinia părților privind examinarea apelului în lipsa ei.

Colegiul lărgit judecînd recursurile ordinare și verificînd materialele cauzei, respinge argumentul avocatului Danciuc Ghenadie, ca fiind neîntemeiat, deoarece, conform telefonogramei din 18.10.2014 (f.d. 217 Vol. V), partea vătămată Guneaeva Maria a fost înștiințată legal, însă din spusele soțului său dînsa este plecată peste hotarele R. Moldova.

Mai mult ca atât, conform procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f. d. 42 Vol. VI), la solicitarea avocatului Danciuc Ghenadie au fost verificate și citite declarațiile părții vătămate respective, iar careva cereri și demersuri suplimentare nu au parvenit din partea participanților la proces și tot avocatul Danciuc a considerat posibil de a fi încheiată cercetarea judecătorească (f. d. 44 Vol. VI).

Privitor la eroarea prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, invocată tot de către avocatul Danciuc Ghenadie, Colegiul penal statuează că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Potrivit legislației în vigoare, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectîndu-se normele de drept material sau procesual.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal.

Instanța de recurs remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operațiunea de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau cuantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din partea specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

Sub acest aspect, Colegiul lărgit reiterează că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar duce la casarea deciziei recurate, iar la stabilirea pedepsei inculpatului Denisov, ca de altfel și celorlalți inculpați, a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal.

Totodată, făcînd trimitere la prevederile art. 76, 77 Cod penal, careva circumstanțe atenuante sau agravante în privința lui Denisov Igori nu au fost reținute de către instanțele ierarhic inferioare.

Colegiul menționează că reieșind din sensul principiului umanismului, pedeapsa penală nu are rolul instrumentului de răzbunare a statului asupra infractorilor, dar are ca scop restabilirea echității sociale.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că nu a fost constatată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, pedeapsa fiind individualizată corect.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege.*

Instanța de recurs remarcă că, avocatul Danciu Ghenadie făcînd trimitere la pct. 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a invocat că există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, încălcarea prevederilor legale la sesizarea instanței. La acest capitol Colegiul concluzionează, că acest temei pentru declararea recursului ordinar de asemenea nu și-a găsit confirmare la judecarea recursurilor, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent, mai mult ca atît, în motivarea recursului avocatul nu face o careva argumentare ce ar ține de eroarea invocată.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de recurs susține soluția instanței de apel, care a menținut motivarea instanței de fond, deoarece la soluționarea acțiunii civile au fost respectate prevederile art. 225 și art. 387 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul precizează că instanța de fond nu a emis sentință de condamnare sau de achitare în privința inculpaților, ci o sentință de încetare a procesului penal, care nu s-a expus asupra faptei incriminate inculpaților sau a vinovăției acestora, însă au fost dovedite temeiurile și mărimea pagubei solicitate de către părțile vătămate, fiind stabilit corect mărimea cuantumului încasat de la inculpați.

Prin urmare, Colegiul lărgit apreciază criticile recurenților ca fiind vădit neîntemeiate, dat fiind că instanța de apel, a respectat exigențele prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală și a judecat, conform legii, cauza penală în privința lui Dubalari Andrei, Denisov Igori și Poltorac Eugeniu, în fapt și în drept.

În acest context, Colegiul concluzionează că argumentele invocate de către recurenți în recurs sunt neîntemeiate, ceea ce impune incontestabil concluzia de respingere a recursurilor ordinare declarate, ca inadmisibile, cu menținerea deciziei instanței de apel.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de avocatul Alexandru Bodrug în numele inculpatului Andrei Dubalari, avocatul Ghenadie Danciuc în numele inculpatului Igor Denisov și avocatul Roman Medeleanu în numele inculpatului Eugeniu Poltorac, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2014, pe cauza penală în privința lui Dubalari Andrei, Denisov Igori și Poltorac Eugeniu, cu menținerea deciziei instanței de apel.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 02 iunie 2015.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Ion Guzun